

[Rasmus Hansen.]

skal der ogsaa leveres et 4 Punds Rugbrød, og det er denne elementære Retsregel, der nu overføres paa Forholdet mellem Ejer og Lejer. Forslag til Lov om Leje fastsætter nemlig kun dette, at Lejeren, naar han lejer en Lejlighed, selvfølgelig skal have den Vare, han betaler for, men han skal ogsaa have den Kvalitet, som Prisen berettiger ham til.

I den Anledning vil jeg gerne sige her fra denne Talerstol, at hvis nogen har til Hensigt — og Artikler i den konservative Dagspresse i den senere Tid kunde tyde paa, at Lysten er der — at provokere Grundejerne i Almindelighed til at benytte de foreliggende Forslag som Paaskud til en Lejeforhøjelse, saa tror jeg, de gør Grundejerne en daarlig Tjeneste. Det er nemlig ikke Meningen, at denne Lovgivning skal medføre Forhøjelser, og jeg tilføjer: tværtimod. Hvis Ejendomsspekulanter — og i Særdeleshed Spekulanter, der vil operere med de ældre Ejendomme her i København — tror, at denne Lovgivnings Krav til Ejerne kan udnyttes til nye Huslejeforhøjelser, da her de, efter min personlige Opfattelse, fuldkommen misforstaaet Situationen. Skulde det vise sig, at denne Lovgivning har Mangler, kan den jo, saaledes som det er fremhævet af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, let revideres.

Desuden kan der jo ikke i to Aar røres ved Lejeforhold, som den 5. November i Fjor havde bestaaet i et Aar. Denne Bestemmelse omfatter formentlig langt den overvejende Part af alle Lejeforhold, og disse Lejeforhold kan der, som sagt, ikke røres ved i to Aar, medmindre da Lejerne kommer ind under Forslagets Undtagelsesbestemmelse. Lejemaalet kan ikke opsiges i to Aar, og Lejen kan for disse Lejeforholds Vedkommende ikke forhøjes i de kommende to Aar. Og hvis der maatte være en og anden, som de Artikler, der bl. a. i den senere Tid har staaet i Dagbladet „Børsen“, som jo redigeres af et konservativt Medlem af det andet høje Ting, maatte have givet Lyst til at foretage en Lejeforhøjelse, saa siger jeg fra denne Talerstol, at det lader sig ikke gøre for disse Lejligheders Vedkommende at foretage Forhøjelse i de kommende to Aar, heller ikke hvis Skatten stiger for Indehaverne af Ejendommen, som har saadanne Lejeforhold.

Men desuden er der et Forhold, som ogsaa skal tages med i Betragtning, naar den nye Boligret, som jeg hilser med stor Tilfredshed, skal prøve en Leje, og det er

dette: Hvad var den tidligere Leje? Regeringspartierne har jo herom stillet et Ændringsforslag til § 27 i Lov om Leje, og jeg tror, det vil være klogt, hvis en og anden, som maatte have Lyst til at fortsætte Spekulationen i gamle Ejendomme, ikke oversaa dette Ændringsforslag.

Til Slut vil jeg gerne sige, at saaledes som denne Lovgivning er udformet, vil den naturlige Konsekvens i hvert Fald for Københavns Vedkommende være den, at Lejerne nu melder sig ind i Lejerorganisationer. Derved vil en rimelig Sigtning af de Sager, som skal til Behandling her i Storkøbenhavn ved den nye Boligret, blive mulig, og det er min Opfattelse, at det vil være ikke mindst i Lejernes Interesse, at denne Boligret ikke belastes paa en urimelig Maade.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg skal tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet og tiltraadt af mig, og jeg takker for den Indstilling, der herigennem er gjort.

Jeg takker ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartel for de Udtalelser, han fremsatte her i Dag, baade for hans Tilslutning til Forslaget og ogsaa for hans Begrundelse, nemlig den, at man, naar man taler i særlig Grad for en bestemt Befolkningsdel, saa ikke maa glemme, at der ogsaa er andre Befolkningsdele her i Landet, som har Krav paa et fornødent Værn, for saa vidt ganske samme principielle Begrundelse, som ligger bag ved Regeringens Politik i det hele taget i de forskellige Forhold. Noget andet er, at vi er uenige i Enkeltheder; men principielt er jeg enig i Begrundelsen.

Jeg har et Par Bemærkninger at gøre til Venstres og de Konservatives Ordførere. De to ærede Ordførere gjorde sig ikke den Ulejlighed i Dag at redegøre for deres egne Ændringsforslag; det ærede Medlem Hr. Christmas Møller regnede med, at vi huskede hans Tale et Aar tilbage i Tiden — det tror jeg er alt for sangvinsk. Men jeg maa maaske minde om, at Venstres Stilling kort og klart er den med Hensyn til den egentlige Lejelov, at de afviser enhver Lovgivning paa dette Omraade, hvorimod de med Hensyn til det andet Lovforslag, om Beskyttelsen af Erhvervslejligheder, gaar ind i en Lovgivning, hvor de erkender to Hovedsynspunkter, der ligger til Grund for Regeringens Forslag paa det Omraade, nemlig at Retten skal kunne fastsætte Forlængelse af Lejemaal over for næringsdrivende, og at Retten skal kunne fastsætte Erstatningspligt over